Lietas Nr. 11130059117
K39-0358/17

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2017. gada 1. novembrī

Valmieras rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S. Smirnovu,
piedaloties prokurorei D. Vanagai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Proti, apsūdzētais /pers. A/ 2017. gada 1. septembrī ap plkst. 12.27, atrodoties SIA „DEPO DIY" piederošajā veikalā „DEPO", /adrese/, piegājis pie alkoholisko dzērienu tirdzniecības plauktiem, izmantojot brīdi, kad viņam neviens nepievērsa uzmanību, slepeni, mantkārīgu tieksmju vadīts, nozaga – paņēma SIA „DEPO DIY" piederošo mantu: vienu viena litra tilpuma pudeli degvīna „Absolut vodka" EUR 12,98 vērtībā, pabāza to zem virsdrēbēm un, nesamaksājot par to, pagāja garām veikala kasēm. Tādējādi apsūdzētais /pers. A/ nozaga SIA „DEPO DIY" piederošo mantu EUR 12,98 vērtībā.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietušais SIA „DEPO DIY" (turpmāk sprieduma tekstā – cietušais) kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu nav iesniedzis.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 180. panta pirmo daļu, jo apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā. Šajā gadījumā nozagtās mantas vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedza vienu tajā laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22. panta noteikumiem atbildība par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts nelielā apmērā, iestājas, ja vainīgajam bijis nodoms iegūt noziedzīgā nodarījuma priekšmetu, kura vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedz vienu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Atbilstoši Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumu Nr. 656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normāla darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2. punktam minimālā mēnešalga Latvijas Republikā 2017. gadā ir noteikta EUR 380.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu.

Ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika aizskartas cietušā mantiskās intereses. Tāpat ar to cietušajam tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 12,98.

Tiesa ņem vērā arī to, ka cietušais ir atguvis apsūdzētā nozagto mantu. Tādēļ cietušajam pret apsūdzēto nav mantiska rakstura pretenziju.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija divas reizes sodīts kriminālā kārtā (citas sodāmības par apsūdzētā iepriekš izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem bija likumā noteiktajā kārtībā dzēstas):

1) ar Limbažu rajona tiesas 2012. gada 1. marta spriedumu par Krimināllikuma 125. panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz pieciem gadiem. Limbažu rajona tiesas 2012. gada 1. marta spriedums stājies spēkā 2012. gada 13. martā. Apsūdzētais ir atbrīvots no brīvības atņemšanas iestādes 2016. gada 2. oktobrī pēc soda izciešanas;

2) ar Valmieras rajona tiesas 2017. gada 8. jūnija spriedumu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 70 stundām. Valmieras rajona tiesas 2017. gada 8. jūnija spriedums stājies spēkā 2017. gada 20. jūnijā. Saskaņā ar tiesas rīcībā esošo informāciju apsūdzētajam neizciestais piespiedu darbs pēc Valmieras rajona tiesas 2017. gada 8. jūnija sprieduma ir aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu (lietas 19.-22. un 23. lapas).

Apsūdzētais ir deviņas reizes sodīts administratīvi. Apsūdzētais nav samaksājis viņam administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktos naudas sodus (lietas 18. lapa).

Apsūdzētajam pašlaik ir piecdesmit deviņi gadi. Apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta (lietas 17. lapa). Apsūdzētais pašlaik atrodas apcietinājumā citā kriminālprocesā. Apsūdzētais pēc viņa tiesai norādītajām ziņām līdz apcietināšanai ir strādājis gadījuma darbus.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā atzīst apsūdzētā tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu, apsūdzētais pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija divas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, apsūdzētais ir deviņas reizes sodīts administratīvi, un apsūdzētais nav samaksājis viņam administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktos naudas sodus, secina, ka šajā gadījumā soda mērķis nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu kādu no attiecīgajā panta daļā paredzētajiem vieglāka soda veidiem – naudas sodu vai piespiedu darbu.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs un pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam tiek noteikts īslaicīgās brīvības atņemšanas sods, kā arī ņemot vērā to, ka apsūdzētais, atrodoties brīvībā, ir izvairījies no ierašanās tiesā, secina, ka apsūdzētais, būdams brīvībā, izvairīsies no sprieduma izpildes. Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto apstākli, uzskata, ka šajā gadījumā bez apcietinājuma cits drošības līdzeklis nevar nodrošināt sprieduma izpildi. Tādējādi, lai nodrošinātu sprieduma izpildi daļā par sodu, apsūdzētajam kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā ir grozāms uz drošības līdzekli – apcietinājumu. Īslaicīgās brīvības atņemšanas soda sākums apsūdzētajam ir skaitāms no apcietinājuma piemērošanas dienas šajā kriminālprocesā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka aizstāve tiesas sēdē apsūdzētā aizstāvības nodrošināšanai ir uzaicināta pēc tiesas uzaicinājuma, lai apsūdzētā prombūtnē viņa atkārtotas neattaisnotas neierašanās uz tiesas sēdi gadījumā izlemtu jautājumu par drošības līdzekļa – apcietinājuma piemērošanu apsūdzētajam viņa prombūtnē, aizstāvja piedalīšanās tiesas sēdē, izskatot jautājumu par drošības līdzekļa – apcietinājumu piemērošanu apsūdzētā prombūtnē atbilstoši Krimināprocesa likuma 274. panta otrās daļas noteikumiem ir obligāta, un apsūdzētais nebija izteicis vēlēšanos par tiesas uzaicināta aizstāvja piedalīšanos tiesas sēdē, atzīst, ka apsūdzētais, ievērojot Krimināprocesa likuma 85. panta pirmās daļas 2. punkta un otrās daļas noteikumus, ir atbrīvojams no samaksas par aizstāves piedalīšanos tiesas procesā. Tādēļ samaksa par aizstāves piedalīšanos tiesas procesā ir sedzama no valsts līdzekļiem.

Tiesa atzīst, ka krimināllietā esošais kompaktdisks ar ierakstu kā dokuments ir uzglabājams kopā ar lietu visu tās glabāšanas laiku.

Tiesa, pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523., 527., 528. un 529. pantu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi.

Grozīt /pers.A/krimināprocesā piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā uz drošības līdzekli – apcietinājumu.

Īslaicīgās brīvības atņemšanas soda sākumu /pers. A/ skaitīt no 2017. gada 1. novembra.

Atbrīvot /pers.A/no samaksas par aizstāves piedalīšanos tiesas procesā un samaksu par aizstāves piedalīšanos tiesas procesā segt no valsts līdzekļiem.

Kompaktdisku ar ierakstu uzglabāt kopā ar lietu visu tās glabāšanas laiku.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc sprieduma kopijas pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Sprieduma kopijas pieejamības diena – 2017. gada 2. novembris.

Tiesnesis A. MELBERGS